

an sin stāme vñ an sine
 blettern. Also sol och der sā
 lig mētsch sin an dem glōē.
 vñ an sinen tygēden. vñ
 sol alle tage zū legen an gū
 tem lebē. alz d' blōm täg
 lich wachset. So vñser hre
 dene siht dz er zung ist. so bu
 chet er in abe. vñ gehalten
 in. in d' hymelschen burg. ic
 in ewelich mit vreden vñ
 mit wūnen. ¶ D' vierd alt
 ist fōsser andacht. so d' mētsch
 fōss wainet nach vñsētem h
 ren. also dz er vñsers herre
 mart vō hēzen klaget. oder
 dz er erkēnet wz in Got gū
 de hat getan. vñ er in des
 mit fōssen trābennē lobet.
 dz ist ain vil fōsser andacht.
 ¶ D' vogel d' vñ dem alt sit
 zet dz ist d' vogel mit dz mē
 schen anclōtz. d' hat die na
 ture so er zēim ersten vñ sin
 nest flōget. d' erst mētsch
 d' in den bekvmet den tōdet
 er. vñ flōget den vñ am wal
 ser. vñ erspōlet sin anclōtz
 dar inne. vñ so er denne gē

siht. dz er vñ d' mētsche
 ain anclōtz hant. vñ si
 glich engnd sint. vñd er
 sinen brūd' ertōdet hat.
 so emvurt er niem me
 vro. vntz an sinen tot. ¶
 Si dem vogel ist bezachēt
 ain ieglich mētsch. won
 wir hant ertōdet vñ sin
 hren d' von gotlicher na
 ture vñ von mētschlich
 vñser brūd' ist wie d' von
 den sūnden tod ist an dem
 crōtze. dz er wed' hende
 noch fōsse noch dehamis
 sines lides gewaltig wz.
 vñ swēn dv dz fōr d' in v
 ogen setzest. so en solt dv
 dich niem me gevrowē
 enhamis dinges. dz vñpig
 ist. ¶ D' blōme d' vñ dem
 alt blōget ist ain rose.
 d' ist schōne vñd wūne
 klich an zeschēne. da bi
 ist bezachēt dv brinnēd
 mine die d' sālig mētsch
 zū Gotte halten sol. dv
 solt gedenken fur die gē
 sen mine die er zū vñs